

Decizia nr. _____ / _____ 2008,
privind soluționarea contestației introdusă de SC SRL
din Slatina, județul Olt, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Olt sub nr.

Directorul executiv al Direcției Generală a Finanțelor Publice a județului Olt, numit prin
Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 783/2005,

Având în vedere actele și lucrările dosarului, s-au reținut următoarele:

Cu adresa nr. înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Olt sub nr., DGFP
Vâlcea a transmis spre soluționare contestația formulată de Societatea comercială cu răspundere
limitată cu sediul în Slatina, , jud. Olt, împotriva măsurilor dispuse prin raportul de inspecție fiscală
nr. și decizia de impunere nr., întocmite de organele de inspecție fiscală din cadrul AIF Vâlcea și
contestația depusă împotriva măsurilor dispuse prin Decizia referitoare la obligațiile de plată
accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru
Contribuabili Mijlocii Vâlcea.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea și-a declinat competența de soluționare a
contestației formulată de SC SRL deoarece petenta și-a mutat sediul fiscal din Drăgășani, str., jud.
Vâlcea, în Slatina, , jud. Olt, începând cu data de, potrivit Deciziei de înregistrare a sediului și
domiciliului fiscal nr..

Punctul 9.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.
92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin OPANAF 519/2005, are
următorul conținut:

“9.5. În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe
contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală,
sau alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale
vizând aceeași categorie de obligații fiscale sau tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se
influențează reciproc, se va proceda la conexarea dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai
bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei.”

În conformitate cu textul de lege citat mai sus, dosarele celor două contestații formulate de
SC SRL au fost conexe.

Contestațiile înregistrate la DGFP Vâlcea sub nr. și sub nr. au fost depuse în termenul
prevăzut de art. 207 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Suma care face obiectul cauzei este de lei, reprezentând:

- impozit pe profit lei;
- accesorii impozit pe profit lei;
- TVA lei;
- accesorii TVA lei;
- majorări de întârziere impozit pe profit lei;
- majorări de întârziere TVA lei.

În vederea declanșării procedurii de verificare și soluționare a contestației, prin adresa nr.,
organele de soluționare din cadrul DGFP Olt au solicitat petentei să precizeze în mod explicit suma
accesoriilor TVA contestată și să completeze dosarul cauzei cu o serie de documente necesare
pentru soluționarea contestației.

Termenul de depunere a documentelor solicitate a fost de 5(cinci) zile de la primirea adresei.

Cu adresa înregistrată la DGFP Olt sub nr., SC SRL a depus la dosarul cauzei o parte din
documentele solicitate, dar nu a precizat în mod explicit suma accesoriilor TVA contestată.

Prin adresa nr., s-a cerut Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Olt
transmiterea unor documente aflate în dosarul fiscal al contestatoarei, primit de la DGFP Vâlcea.

Cu adresa nr., Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Olt a transmis
documentele solicitate.

Articolul 70 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizează:

“Termenul de soluționare a cererilor contribuabililor

(1) Cererile depuse de către contribuabil potrivit prezentului cod se soluționează de către organul fiscal în termen de 45 de zile de la înregistrare.

(2) În situațiile în care, pentru soluționarea cererii, sunt necesare informații suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării și data primirii informațiilor solicitate.”

În aceste condiții, termenul de soluționare a fost prelungit cu perioada cuprinsă între data solicitării și data primirii informațiilor solicitate.

Punctual 2.1. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin OPANAF 519/2005, are următorul conținut:

“În situația în care contestatorul precizează că obiectul contestației îl formează actul administrativ atacat, fără însă a menționa, înăuntrul termenului acordat de organul de soluționare, cuantumul sumei totale contestate, individualizată pe feluri de impozite, taxe, datorie vamală, contribuții, precum și accesoriile acestora, sau măsurile pe care le contestă, contestația se consideră formulată împotriva întregului act administrativ fiscal.”

Întrucât petenta nu a precizat în mod explicit cuantumul accesoriilor TVA contestate, se consideră că suma accesoriilor TVA ce face obiectul contestației este cea înscrisă actele administrative fiscale atacate, respectiv lei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Olt este competentă să se pronunțe asupra cauzei.

I. Societatea Societatea comercială cu răspundere limitată cu sediul în Slatina, str., jud. Olt, contestă suma de lei, cu componența menționată mai sus, invocând în susținerea cauzei următoarele considerente :

În fapt, în perioada 12.09.2007 – 18.10.2007 și 23.06.2008 – 11.07.2008 organul de control a efectuat o inspecție fiscală generală la societate, inspecție ce a avut ca obiectiv: verificarea modului de calculare, înregistrare și declarare a impozitelor, taxelor și contribuțiilor datorate bugetului general consolidate.

Perioada verificată a fost:

- 01.01.2002 – 31.12.2006 pentru impozit pe profit;
- 01.01.2002 – 30.06.2007 pentru TVA;
- 01.01.2002 – 31.08.2007 pentru impozitul pe veniturile din salarii și asimilate salariilor, impozit pe veniturile din dividende;
- 01.01.2003 – 31.08.2008 pentru contribuțiile sociale.

Inspecția fiscală a fost suspendată în perioada 18.10.2007 – 23.06.2008, motivul invocat fiind “ verificarea realității și legalității operațiunilor economice derulate între SC SRL Drăgășani și diverși operatori economici din țară, precum și pentru verificarea modului în care acești clienți respectiv furnizori ai SC SRL au aplicat începând cu data de 01.01.2005 măsurile simplificate (taxare inversă)”, fiind solicitate controale încrucișate la toți clienții și furnizorii societății. Temeiul de drept arătat de organul de inspecție pentru suspendare a fost art. 2, lit. a) și e) din Ordinul ANAF nr. 708/2006.

În urma verificării, organul de control a stabilit, prin raportul de inspecție fiscală, următoarele obligații fiscale suplimentare:

- lei pentru impozit pe profit și lei accesorii;
- lei pentru TVA și lei accesorii.

Pentru stabilirea acestor obligații suplimentare, organul de control a procedat la stabilirea unei noi situații de fapt fiscale prin majorarea bazei de impunere atât la sursa impozit pe profit, cât și la sursa TVA.

Motive de nelegalitate și netemeinicie:

I. Cu privire la modalitatea desfășurării inspecției

1. Societatea invocă nelegalitatea suspendării inspecției fiscale timp de peste 9 luni, având în vedere că nu erau îndeplinite condițiile cerute de art. 2 din Ordinul ANAF nr. 708/2006.

Potrivit acestui text de lege, inspecția fiscală poate fi suspendată numai dacă neîndeplinirea uneia din condițiile prevăzute de lege împiedică finalizarea inspecției.

Or, nici condiția de la lit. a), nici cea de la litera e) ale textului de lege nu împiedicau finalizarea inspecției.

Aceasta deoarece nu s-au dovedit a fi necesare în timpul controlului nici controalele încrucișate, nici stabilirea realității unor tranzacții deoarece din documentele aflate în evidența contabilă a societății nu rezultau niciun fel de suspiciuni.

Acest adevăr rezultă în mod evident din faptul că organul de inspecție a solicitat verificarea tuturor clienților și furnizorilor noștri, iar nu numai a celor pentru care s-ar fi relevat necesitatea unui control încrucișat ori a verificării realității unei tranzacții.

Faptul că finalizarea inspecției fiscale nu era împiedicată nici de eventualele controale încrucișate, nici de verificarea realității unor tranzacții rezultă evident din chiar afirmația organului de inspecție cuprinsă în pag. 8, alin. 1 din Raportul de inspecție fiscală. Potrivit acestei afirmații, organul de inspecție își rezervă dreptul de a reveni asupra constatărilor după primirea informațiilor solicitate și care nu au fost comunicate în timpul controlului.

Pentru aceste motive se apreciază că suspendarea inspecției a fost nelegală.

2. Inspecția fiscală a încălcat art. 98 alin.(3) din Codul de procedură fiscală, care dispune că, în cazul SC SRL, inspecția se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali.

Inspecția se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale numai dacă este identificată cel puțin una din situațiile prevăzute de textul de lege.

Or, ab initio și fără a se fi identificat vreo situație din cele prevăzute de lege, în mod nelegal organul de inspecție a stabilit ca perioada controlată să înceapă cu 01.01.2002.

3. Este nelegală mențiunea din raportul de inspecție fiscală cu privire la dreptul pe care organul de inspecție și l-a rezervat de a reveni asupra constatărilor inspecției.

Potrivit art. 105, alin. (3) din Codul de procedură fiscală, inspecția fiscală se realizează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție ... și pentru fiecare perioadă supusă impozitării.

De asemenea, "dreptul rezervat" de organul de inspecție este abuziv având în vedere și faptul că inspecția fiscală a fost suspendată mai mult de 9 luni, timp în care acesta trebuia să facă toate diligențele necesare pentru a primi răspunsurile de care avea nevoie în finalizarea inspecției.

II Cu privire la rezultatele inspecției consemnate în actele contestate

1. SC SRL consideră raportul de inspecție fiscală în mod esențial nelegal și netemeinic, cu privire la stabilirea noii situații de fapt fiscale și a obligațiilor bugetare suplimentare, deoarece încalcă art. 6 din Codul de procedură fiscală, care reglementează exercitarea dreptului de apreciere a organului fiscal, dispoziție prin care, alături de dreptul de apreciere, prevede și obligația de a cântări relevanța stărilor de fapt și de a adopta soluția admisă de lege și întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

De asemenea, organul fiscal a încălcat și dispozițiile art. 7 din Codul de procedură fiscală deoarece nu a examinat în mod obiectiv starea de fapt fiscală, stabilind în mod subiectiv și fără temeii legal noua situație de fapt fiscală.

Organul de control nu a respectat aceste dispoziții cu caracter de principiu și a exercitat abuziv și subiectiv dreptul său de apreciere.

2. În stabilirea noilor baze de impunere organul de inspecție a încălcat și art. 63 C. pr.fisc.

Potrivit acestei dispoziții, probele necesare pentru stabilirea bazei de impunere sunt documentele justificative și evidența contabilă a agentului economic. Câtă vreme aceste probe nu au fost răsturnate prin mijloace de probă legale, concludente și pertinente, organul de control nu putea să stabilească alte baze de impunere pentru sursele impozit pe profit și TVA.

3. Pentru toate creanțele fiscale stabilite suplimentar organul de inspecție a calculate nelegal accesoriile.

Majorările calculate încalcă dispozițiile art. 111, alin.(2) și art. 120 C.pr.fiscală.

Potrivit art. 111 C.pr.fisc. – termenele de plată, creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute în Codul fiscal sau alte legi care le reglementează. (2) Pentru diferențele de obligații fiscale...termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora...

Ca urmare, având în vedere că impozitul pe profit și TVA stabilite suplimentar reprezintă "diferențe", care au fost stabilite și comunicate prin raportul de inspecție fiscală, termenul de plată va fi cel reglementat prin art. 111, alin.(2) C.pr.fiscală.

Potrivit art. 120, alin.(1) C.pr. fiscală, majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență.

Cum data comunicării diferențelor de obligații (raportul de inspecție și raportul de impunere) a fost cuprinsă în intervalul 16-31 din lună, termenul de plată a diferențelor de obligații fiscale este „până la data de 20 a lunii următoare”.

Așa fiind, întrucât diferențele de obligații fiscale nu erau scadente la momentul întocmirii raportului de inspecție, în mod nelegal au fost calculate majorări în raport de scadența obligației fiscale pentru care s-au stabilit diferențele.

Art. 120, alin.(2) C.pr.fiscală stabilește că se datorează majorări începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența, numai pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere.

Nu era incidentă niciuna din aceste două situații, motiv pentru care în mod greșit au fost calculate majorări de întârziere, termenul de plată a diferențelor de obligații fiscale fiind ulterior actului de inspecție.

4. Constatările privind impozitul pe profit de la punctele A,B,C și E și măsurile dispuse sunt nelegale și netemeinice pentru următoarele motive:

4.1.-Organul de inspecție a stabilit că cheltuielile cu materiile prime în baza facturilor fiscale (în sumă de lei pentru anul 2006 și lei pentru anul 2007) emise de SC SRL Vidra, județul Ilfov, nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil deoarece această societate a fost declarată inactivă prin Ordinul președintelui ANAF publicat în M. Of. Nr. 850/17.10.2006.

Ca urmare, a stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei aferent trim. IV 2006, scadent la data de 15.02.2007 (data depunerii declarației anuale de impozit). Impozitul a fost determinat prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de impozitare de lei.

Organul de inspecție a arătat că pentru anul 2007 determinarea impozitului pe profit va fi făcută cu ocazia verificării acestui an fiscal.

Temeiul de drept invocat de organul de inspecție a fost: art. 11 și art. 21, alin.(4), lit r, ambele din Codul fiscal.

Pentru neplata în termen legal a impozitului pe profit suplimentar, organul de inspecție a stabilit majorări de întârziere în sumă de lei în temeiul art. 120 din Codul de procedură fiscală.

Constatările, măsurile dispuse de organul de inspecție, stabilirea noii baze de impunere și a impozitului suplimentar sunt nelegale și netemeinice pentru următoarele motive:

a)-Încalcă art. 11 din Codul fiscal și art. 13 din Codul de procedură fiscală.

Art. 11, alin.(1) C.fiscal dispune, cu valoare de principiu, că la stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

Art. 13 C.procedură fiscală dispune că interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege.

Or, prin aplicarea automată a dispozițiilor art. 11, alin. 1² C.fiscal, fără a ține seama de limitările prevăzute la alin. 1 al aceluiași articol, organul de inspecție a încălcat atât dispoziția expresă a legii, cât și voința legiuitorului.

Organul de inspecție nu putea să nu ia în considerație tranzacțiile efectuate cu societatea în cauză deoarece acestea au avut un scop economic necontestat de organul de inspecție și au fost producătoare de venituri.

b)-Înlăturarea valorii acestor tranzacții de la deductibilitate este nelegală deoarece nu erau îndeplinite cerințele art. 11, alin. 1² din Codul fiscal, ale art. 8 din Ordinul ANAF nr. 575/2006 și ale art. 4 din Ordinul ANAF nr. 832/2006.

În ambele aceste ultime ordine se dispune expres: pentru fiecare contribuabil cuprins în Lista contribuabililor declarați inactivi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice...vor fi afișate data de la care contribuabilul a fost declarat inactiv, împreună cu următoarea mențiune: „Contribuabil inactiv de la data de ZZ.LL.AA.

Or, nici în M.Of. nr. 850 din 17.10.2006, nici pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice nu exista și nu există nici la acest moment mențiunea obligatorie privind data de la care contribuabilul SC SRL a fost declarat inactiv.

Ca urmare, se consideră că nu sunt îndeplinite condițiile de publicitate cerute de art. 11, alin. 1² din Codul fiscal deoarece nu a fost adusă la cunoștință publică, în condițiile cerute de lege, data de la care respectivul contribuabil este declarat inactiv.

Mai mult, pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice SC SRL apărea cu activitatea suspendată începând cu data de 15.10.2007, fiind astfel evident că tranzacțiile efectuate până la această dată sunt legale.

c) Înlăturarea valorii tranzacțiilor de la deductibilitate este nelegală și pentru că încalcă art. 21, alin. (4), lit. r din Codul fiscal, dispoziție legală interpretată și aplicată greșit de către organul de inspecție.

Potrivit acestui text de lege, nu sunt deductibile cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Condițiile cerute de lege cu privire la declararea ca inactiv și suspendarea certificatului de înregistrare fiscală sunt cumulative și niciuna din acestea nu erau îndeplinite pentru a se putea înlătura de la deductibilitate valoarea tranzacțiilor.

După cum se arată mai sus, pentru SC SRL nu a fost îndeplinită condiția de publicitate cerută de lege pentru declararea ca inactiv.

De asemenea, organul de inspecție nu a făcut nicio dovadă din care să rezulte că certificatul de înregistrare fiscală al acestui contribuabil a fost suspendat, condiție cerută de textul de lege pentru înlăturarea de la deductibilitate.

Potrivit art. 65, alin. (2) C.pr.fiscală, organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe.

Nici în raportul de inspecție fiscală, nici în decizia de impunere nu se arată dovezile privitoare la suspendarea certificatului de înregistrare fiscală al societății în cauză.

d) Nu a fost stabilită corect baza de impunere fiscală. Organul de inspecție a înlăturat cheltuielile cu materiile prime aprovizionate de la SC SRL, fără să înlătore, în mod corelativ, și veniturile realizate cu aceste materii prime, venituri care au adus profit pentru care a fost plătit impozitul aferent.

În felul acesta s-a creat un vădit dezechilibru iar noi am fost prejudiciați în dreptul prevăzut de art. 19 C.fiscal de a deduce cheltuielile efectuate în vederea realizării profitului pentru care a fost plătit impozit.

Organul de inspecție a pierdut din vedere faptul că tranzacțiile sunt reale, că decontările s-au făcut prin sistemul bancar și că materiile prime au fost utilizate în procesul de producție generând venituri pentru care societatea a achitat atât TVA cât și impozit pe profit.

Procedând astfel organul de inspecție a încălcat dispozițiile art. 6 și art. 7 C.pr.fiscală deoarece soluția adoptată nu este întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare, iar starea de fapt nu a fost examinată în mod obiectiv.

Potrivit art. 63 C.pr.fisc., de asemenea încălcat de organul de control, probele necesare pentru stabilirea bazei de impunere sunt documentele justificative și evidența contabilă a societății. Câtă vreme aceste probe nu au fost răsturnate prin mijloace de probă legale, concludente și pertinente, organul de control nu putea să stabilească altă bază de impunere.

e) Încalcă art. 6, alin. 2 din Legea 82/1991, potrivit căruia documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat...

Facturile fiscale în discuție nu au fost întocmite de SC SRL, deci nu putea fi angajată răspunderea societății cu privire la acestea.

Mai mult, potrivit art. 3, alin. 1 din Ordinul ANAF nr. 575/2006, de la data declarării ca inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi fiscale.

Iată, deci, că întreaga răspundere pentru întocmirea aparține emitentului, motiv pentru care în mod greșit a fost obligată societatea să suporte consecințele.

f) Încalcă art. 20, lit. c din Codul fiscal, care stabilește că sunt neimpozabile la calculul impozitului pe profit veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere.

g) Baza de impunere (contravaloarea materiilor prime) a fost stabilită cu încălcarea art. 19 C.fiscal.

Potrivit acestui text de lege, profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Organul de inspecție fiscală nu a efectuat nicio astfel de operațiune de calcul impozitului stabilit suplimentat. Cheltuielile cu materii prime nu sunt purtătoare de impozit pe profit, astfel că operațiunea de aplicare a cotei de impozit la valoarea materiilor prime apare ca vădit nelegală.

4.2. – Organul de control a stabilit că în luna ianuarie 2004, prin nota contabilă nr. 11/13.01.2004, contul 701 a fost debitat în minus cu suma de lei, iar prin această eroare veniturile realizate în luna ianuarie 2004 au fost diminuate cu aceeași sumă și, implicit, a fost diminuat și profitul impozabil cu aceeași sumă.

Ca urmare, a stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de 25.000 lei, determinat prin aplicarea cotei de 25% prevăzut de art. 17 din Legea nr. 571/2003, scadent la 25.04.2004.

Pentru neplata la această dată a impozitului pe profit suplimentar organul de inspecție a calculat accesorii de lei.

Nu a fost indicat un temei de drept al obligației fiscale suplimentare astfel stabilite.

Stabilirea noii baze de impunere și a impozitului suplimentar sunt nelegale și netemeinice deoarece încalcă art. 19, alin. 1 din Codul fiscal potrivit căruia profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri dintr-un an fiscal.

Organul de control nu a făcut o analiză corectă și punctuală a cheltuielilor care au stat la baza realizării veniturilor și cheltuielilor din anul fiscal respectiv, limitându-se la a analiza doar înregistrările din cele două note contabile.

Prin aceasta organul de inspecție și-a încălcat obligațiile prevăzute de art. 7 C. Pr.fiscală.

4.3. – Organul de inspecție a stabilit că societatea nu a înregistrat în evidența contabilă veniturile rezultate din vânzarea autoturismului lăsat în gaj de SC SRL Brașov.

Pentru veniturile în sumă de lei rezultate din vânzarea autoturismului marca Mercedes și neînregistrate în contabilitate, organul de inspecție a stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei, prin aplicarea cotei de impozit de 16% asupra acestei sume.

Nu a fost indicat un temei de drept al obligației fiscale suplimentare astfel stabilite.

Stabilirea noii baze de impunere și a impozitului suplimentar sunt nelegale și netemeinice pentru următoarele motive:

- autoturismul nu era în patrimoniul societății, nu era gajul societății, iar prețul lui nu poate fi înregistrat în evidența contabilă;

Raporturile comerciale se derulau cu SC Brașov și nu cu SC SRL Brașov. În schimbul mărfii neprimite de la această societate, nu se putea înregistra sume care nu aveau niciun izvor în vreo operațiune comercială;

- autoturismul nu era proprietatea nici uneia din cele două societăți, ci a unei persoane fizice, care nu a înțeles să constituie cu acesta vreo garanție reală în înțelesul legii;

- autoturismul a fost vândut în târg, iar recuperarea prejudiciului la care s-a referit directorul general în declarația dată reprezintă prejudiciul din dosarul penal întocmit pentru Hristache Istrate.

Iată, așadar, că starea de fapt fiscală a fost greșit stabilită de organul de inspecție, astfel că stabilirea unui impozit pe profit suplimentar este nelegală.

4.4. – Organul de inspecție a stabilit că în perioada 2003-2006 societatea a efectuat, în regie proprie, lucrări de investiții la imobilele aflate în patrimoniul societății sau la imobilele închiriate, înregistrând cheltuieli cu materialele de construcții pentru aceste lucrări în contul 611 „cheltuieli cu reparațiile”.

Mai departe, organul de inspecție constată: „Având în vedere că lucrările de modernizare a spațiilor de producție și desfacere au fost efectuate în regie proprie, prin înregistrarea în conturi de cheltuieli a materialelor de construcție folosite, a fost influențat profitul impozabil al societății, deoarece operatorul economic nu a efectuat concomitent înregistrarea contabilă 231=722 „venituri din producția de imobilizări”.

În continuare, organul de inspecție stabilește că în fiecare din anii 2003-2006 unitatea avea obligația înregistrării sumei cumulate a reparațiilor ca venituri din producția de imobilizări.

Pentru „veniturile din producția de imobilizări neînregistrate” s-a determinat un impozit pe profit suplimentar în sumă de: ROL pentru anul 2003, ROL pentru anul 2004, RON pentru anul 2005 și RON pentru anul 2006.

Pentru fiecare din aceste sume au fost calculate accesorii.

Nu a fost indicat un temei legal al obligației fiscale suplimentare astfel stabilite.

Constatăriile organului de inspecție, stabilirea noii baze de impunere și a impozitului suplimentar sunt nelegale pentru următoarele motive:

a)–Nu a stabilit corect starea de fapt fiscală. Așa cum rezultă din înregistrarea contabilă, cheltuielile au fost înregistrate în contul 611 „cheltuieli cu reparațiile”, deci nu au fost lucrări de investiții.

Organul de inspecție nu oferă nicio explicație în legătură cu reîncadrarea acestor cheltuieli ca „investiții” și nici vreun temei de drept care să sprijine această operațiune.

Mai mult, organul de inspecție nu a ținut seama de faptul că valoarea mijloacelor fixe la care s-au efectuat reparațiile nu a crescut cu contravaloarea acestor lucrări.

Pentru a putea susține punctul său de vedere și măsura stabilită, organul de inspecție trebuia să arate motivele și dovezile pentru care lucrările efectuate de firmă sunt investiții asimilate mijloacelor fixe amortizabile conform art. 24, alin. 3, lit. d) din Codul fiscal.

Lucrările efectuate nu sunt investiții, ci reparații și nu sunt prevăzute de lege nici ca nedeductibile, nici ca deductibile limitat. Ca urmare ele reprezintă o cheltuială deductibilă în înțelesul art. 7, alin.(1) din Legea 414/2002, al art. 19, alin.(1) și art. 21, alin.(1) din Codul fiscal.

Cheltuielile efectuate nu au avut ca scop îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali, nu a fost majorată valoarea mijloacelor fixe cu aceste cheltuieli, ci s-a urmărit doar reparația și întreținerea mijloacelor fixe în scopul utilizării continue a acestora.

Ca urmare, aceste cheltuieli nu puteau fi considerate investiții și nu era necesară înregistrarea lor în contul 722 „venituri din producția de imobilizări”.

Prin înregistrarea în contul 611 a fost evidențiat în mod corect, dar și legal cheltuielile efectuate în regie proprie pentru întreținerea și repararea mijloacelor fixe, fiind respectat întocmai Ordinul MFP nr. 306/2002, cap. Imobilizări corporale, pct. 4.33, în care se dispune: costul reparațiilor efectuate la imobilizările corporale cu scopul utilizării continue a acestora, trebuie recunoscut ca o cheltuială în perioada în care este efectuată. Aceeași dispoziție este preluată și în Ordinul MFP nr. 1752/17.11.2005, pct. 94, alin. 1.

Iată, deci că înregistrarea contabilă efectuată de societate este corectă, organul de inspecție fiind cel care a încălcat aceste dispoziții imperative ale legii, împreună cu art. 6 din Codul de procedură fiscală deoarece nu a adoptat soluția admisă de lege.

Numai dacă se face referire la platforma betonată din hala turnătoriei, trebuie spus că aceasta necesită reparații la intervale scurte, de 2-3 luni, deoarece se degradează din cauza metalului topit care se varsă. Lucrările executate nu au reprezentat lucrări noi, de investiții, ci a fost reparat ceea ce exista și s-a deteriorat.

b) – Măsurile dispuse de organul de inspecție fiscală sunt netemeinice și nelegale chiar și în ipoteza – absurdă – în care cheltuielile cu reparațiile puteau fi considerate investiții și înregistrate în contul de venituri din producția de imobilizări.

Dacă a procedat astfel, organul de inspecție trebuia ca, în baza obligațiilor prevăzute de art. 6 și art. 7 C.pr.fisc. și pentru a păstra echitatea, să-și întemeieze soluția pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare.

Cu alte cuvinte, dacă a considerat sumele cheltuite cu reparațiile ca venituri din producția de imobilizări, organul de inspecție trebuia să aplice și amortizarea crescută față de cea calculată în perioada de la data punerii în funcțiune și până la data controlului.

Deducerea amortizării este un drept prevăzut de lege iar organul de inspecție a încălcat acest drept.

c) – De asemenea modul de calcul al impozitului pe profit încalcă art. 19 Cod fiscal, potrivit căruia profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Organul de inspecție fiscală nu a efectuat nicio astfel de operațiune în calculul impozitului stabilit suplimentar. Cheltuielile cu reparațiile nu sunt purtătoare de impozit pe profit, astfel că operațiunea de aplicare a cotei de impozit la valoarea acestora apare ca vădit nelegală.

5. Constatările privind taxa pe valoarea adăugată de la punctele D și E și măsurile dispuse sunt nelegale și netemeinice pentru următoarele motive:

5.1. Organul de control a stabilit că în octombrie 2006 unitatea a achiziționat de la SC SRL Slatina, cu factura fiscală nr., lingou aluminiu secundar nealiat, în valoare totală de lei, din care TVA lei, factură pe care era înscrisă în mod corect mențiunea „taxare inversă”.

A constatat, de asemenea, că s-a procedat la deducerea taxei înscrise în factura fiscală, „dar fără a proceda și la colectarea taxei”, fiind astfel influențată „taxa pe valoarea adăugată de plată datorată bugetului de stat cu suma de lei”.

În continuare, după ce a citat art. 160.1, alin.(1) și art. 160.1, alin.(3) din Codul fiscal, organul de inspecție concluzionează: „Rezultă astfel TVA stabilită suplimentar în sumă de lei”.

Constatările organului de inspecție sunt contradictorii, iar măsura dispusă este nelegală.

a)– Astfel, în vreme ce a constatat că pe factură era înscrisă în mod corect mențiunea „taxare inversă”, nu putea să stabilească faptul că trebuia procedat la colectarea taxei.

Această constatare vine în contradicție cu dispoziția expresă cuprinsă în art. 160, alin.(3) din Codul fiscal, potrivit căruia pentru operațiunile supuse măsurilor de simplificare nu se face plata taxei între furnizor și beneficiar.

Așadar, organul de inspecție, după ce a constatat că este corectă mențiunea „taxare inversă”, nu putea constata că nu a fost făcut ceva ce legea nu interzicea.

Ca urmare, nici „taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat” nu a fost influențată, câtă vreme societatea avea obligația de a nu colecta TVA de la furnizor.

În consecință, în mod greșit a fost stabilită TVA suplimentară în baza acestui raționament.

b)-De asemenea, măsurile dispuse de organul de control nu respectă dispozițiile privitoare la măsurile pe care le poate aplica organul de inspecție, astfel cum sunt prevăzute la pct. 82 – Norme metodologice de aplicare art. 160.

5.2. – Plecând de la constatările și măsurile de la punctul 1. Impozit pe profit, litera C din raport, organul de inspecție a stabilit că vânzarea autoturismului marca „reprezintă o operațiune impozabilă, rezultând TVA stabilită suplimentar în sumă de lei determinat prin aplicarea cotei standard de TVA de 19% asupra veniturilor impozabile realizate.”

Temeiul de drept invocat este art. 126, alin. (1) și art. 128, alin.(1) din Codul fiscal.

Constatările și măsura dispusă de organul de control sunt nelegale.

Așa cum s-a arătat la pct. 4.3 de mai sus, autoturismul în discuție nu era proprietatea societății, nu era în patrimoniul unității, nu a fost vândut de către societate, astfel că vânzarea lui nu a reprezentat pentru societate o „livrare de bunuri”, motiv pentru care vânzarea nu intră în sfera de aplicare a TVA deoarece vânzarea în discuție nu poate fi considerată vânzare de bunuri – prin care se înțelege transferul dreptului de proprietate.

Autoturismul nefiind în patrimoniul societății și nici înstrăinat de către societate, nu se putea colecta TVA la vânzarea acestuia.

De asemenea, baza de impunere este nereală. Practic, organul de inspecție a aplicat cota TVA la valoarea sumei înscrise pe fila cec, sumă care nu are nicio legătură cu prețul de vânzare, singurul care ar fi purtător de TVA în cazul în care autoturismul ar fi fost în patrimoniul societății și ar fi fost înstrăinat de aceasta.

Așadar, TVA suplimentară a fost stabilită de organul de inspecție cu încălcarea legii.

6. Dincolo de motivele invocate la cap. II, pct. 3 de mai sus, contestația privitoare la dobânzile și penalitățile aferente impozitului pe profit și TVA urmează a fi soluționată și în raport de rezolvarea dată contestației cu privire la obligațiile fiscale suplimentare.

7. Decizia de impunere contestată, fiind subsidiară raportului de inspecție fiscală, urmează Regimul soluției pronunțate asupra contestației împotriva raportului de inspecție fiscală.

Astfel, admiterea contestației și anularea raportului de inspecție fiscală cu privire la obligații fiscale suplimentare, va determina și anularea deciziei de impunere, care este subsecventă și emisă ca o consecință a obligațiilor fiscale suplimentare stabilite prin raportul de inspecție fiscală.

În concluzie, față de motivele invocate se solicită admiterea contestației și anularea în parte a raportului de inspecție fiscală și decizia de impunere.

În susținerea contestației formulată împotriva măsurilor dispuse prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. sunt invocate următoarele considerente:

În fapt, prin raportul de inspecție fiscală nr. din și decizia de impunere nr. din au fost stabilite în sarcina societății obligații fiscale suplimentare astfel:

- lei impozit pe profit;
- lei TVA.

Aceste acte administrative fiscale au fost comunicate la data de 18 iulie 2008, iar împotriva lor a fost formulată contestația prevăzută de lege.

La data de 19 august 2008 a fost comunicată Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, înregistrată la nr. din, decizie prin care au fost calculate majorări de întârziere la obligațiile fiscale suplimentare mai sus arătate.

Majorările, atât la impozitul pe profit, cât și la TVA, au fost calculate începând cu data de 15.07.2008 și până la data de 05.08.2008 pentru impozitul pe profit, și 03.08.2008 pentru TVA.

Decizia contestată este nelegală.

Potrivit art. 111, alin. 2, lit. b C. pr. Fiscală, Pentru diferențele de obligații fiscale principale... stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel:

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16-31 din lună, termenul de plată este până la 20 a lunii următoare.

Așa cum am arătat mai sus, atât raportul de inspecție fiscală nr. din cât și decizia de impunere nr. din au fost comunicate la data de 18 iulie 2008, deci în intervalul 16 – 31 din lună.

Ca urmare, termenul de plată a obligațiilor suplimentare stabilite prin aceste acte administrative fiscale este, potrivit legii, până la 20 a lunii următoare, adică până la data de 20 august 2008.

Potrivit art. 119, alin. 1, lit. b C. pr. Fiscală, Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează, după acest termen, majorări de întârziere.

Potrivit art. 120, alin. 1, lit. b C. pr. Fiscală, Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență...

Ca urmare, pentru aceste creanțe fiscale suplimentare, majorările pot fi calculate numai începând cu data de 21 august 2008 deoarece ele se datorează numai după împlinirea termenului de scadență.

Or, așa cum se arată în decizia contestată, majorările de întârziere au fost calculate începând cu data de 15.07.2008, motiv pentru care decizia contestată este nelegală, fiind emisă cu încălcarea art. 111, alin. 2, lit. b, art. 119, alin. 1 și art. 120, alin. 1, toate din Codul de procedură fiscală.

Pentru aceste motive se solicită admiterea contestației și anularea deciziei contestată ca fiind nelegală.”

II. Raportul de inspecție fiscală nr. în baza căruia a fost emisă decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. a avut ca obiectiv verificarea modului de calculare, înregistrare și declarare a impozitelor, taxelor și contribuțiilor datorate bugetului general consolidat.

Inspecția fiscală generală s-a efectuat în perioadele 12.09.2007 – 18.10.2007 și 23.06.2008 – 11.07.2008.

Pentru verificarea realității și legalității unor operațiuni economice derulate între SC SRL și diverși operatori economici din țară, au fost solicitate controale încrucișate, fiind întocmit referatul nr., prin care, potrivit prevederilor art. 2, literele a) și e) din Ordinul Președintelui ANAF nr.708/2006, inspecția fiscală a fost suspendată.

Urmare verificării efectuare, au fost stabilite în sarcina SC SRL următoarele obligații bugetare:

- impozit pe profit	lei;
- majorări de întârziere	lei;
- TVA	lei;
- majorări de întârziere	lei.

Motivele de fapt pentru care au fost calculate obligațiile bugetare susmenționate au fost următoarele:

În perioada 18.10.2006 – 26.01.2007, operatorul economic verificat a achiziționat materii prime, respectiv lingouri aluminiu secundar nealiat de la SC SRL Vidra, jud. Ilfov, având CIF, înmatriculată la ORC Ilfov sub nr. în baza unui număr de 17 facturi fiscale. În Monitorul Oficial nr. 850/17.10.2006 prin Ordin al Președintelui ANAF, SC SRL Vidra a fost declarată societate inactivă. Prin urmare, cheltuielile cu materiile prime înregistrate în evidența contabilă a SC SRL în baza facturilor fiscale emise de SC SRL după data de 17.10.2006 (data publicării în Monitorul Oficial a Ordinului Președintelui ANAF prin care a fost reactualizată lista contribuabililor inactivi) nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil. Pentru perioada 18.10.2006 -31.12.2006 valoarea totală a acestor facturi fiscale este de lei, din care TVA lei, cheltuielile nedeductibile fiind astfel în sumă de lei, de unde rezultă un impozit pe profit suplimentar de lei, aferent trim. IV 2006, scadent la data de 15.02.2007 (data depunerii declarației de impozit pe profit pentru anul 2006).

În luna ianuarie 2004, potrivit notei contabile, petenta a înregistrat venituri din vânzarea produselor finite în sumă de ROL, dar la închiderea conturilor de cheltuieli în aceeași lună prin nota contabilă 11/31.01.2004, în contul 701 – venituri din vânzarea produselor finite a fost înscrisă în mod eronat suma de ROL, în minus cu suma de ROL. Prin această eroare, veniturile impozabile realizate de operatorul economic au fost diminuate cu ROL, rezultând astfel impozit pe profit suplimentar în sumă de ROL, aferent trim. I 2004, scadent la 25.04.2004.

Prin adresa nr., Poliția mun. Drăgășani a solicitat efectuarea unui control la SC SRL ca urmare a identificării unor facturi fiscale emise de către SC SA Brașov către SC SRL, facturi fiscale

care nu au fost înregistrate în evidența contabilă a societății. În urma controlului efectuat s-a constatat că SC SRL a înregistrat în evidența contabilă o singură factură din cele 4 emise de SC SA și anume factura nr. în valoare totală de lei, din care TVA lei. În urma verificării efectuate și urmare a explicațiilor date de reprezentantul SC SRL s-a constatat că celelalte 3 facturi fiscale nu-i aparțineau, iar pentru achitarea contravalorii facturii fiscale înregistrate de către societate s-a emis către SC SA o filă CEC în valoare de lei. Marfa înscrisă în factura fiscală nr. nu a ajuns la SC SRL, aceasta fiind vândută de către delegatul societății, d-nul. Pentru recuperarea filei de CEC achitate SC SA, delegatul a lăsat gaj SC SRL un autoturism, pe care d-nul a recunoscut că l-a vândut pentru recuperarea banilor pierduți, dar fără a evidenția această operațiune în evidența contabilă. Rezultă astfel venituri impozabile neînregistrate în sumă de lei, la care s-a determinat un profit impozabil în sumă de lei, aferent trim. II 2006, scadent la 25.07.2006.

În perioada 2003 – 2005, operatorul economic a achiziționat o serie de bunuri care nu au legătură cu activitatea economică a firmei în valoare totală de lei din care TVA de lei. Având în vedere că cheltuielile de lei nu sunt aferente veniturilor impozabile, acestea nu sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, rezultând un impozit pe profit suplimentar de lei.

În perioada 2003-2006, SC SRL a efectuat lucrări de investiții la imobilele aflate în patrimoniul societății sau la imobilele închiriate. Lucrările de investiții au fost efectuate în regie proprie, operatorul economic înregistrând contravaloarea materialelor de construcție în contul 611 – cheltuieli cu reparațiile. Din verificarea efectuată s-a constatat că operatorul economic nu deține situații de lucrări sau devize din care să rezulte locația unde au fost efectuate, cum s-au efectuat aceste investiții, fără a fi întocmite bonuri de consum sau situații centralizatoare cu necesarul de materiale. Având în vedere că aceste investiții au fost efectuate în regie proprie, concomitent cu înregistrarea acestora în conturile de cheltuieli, societatea trebuia să înregistreze și venituri din producția de imobilizări corporale, fără a fi influențat profitul impozabil al societății. Astfel, în anul 2003, societatea avea obligația înregistrării de venituri din producția de imobilizări în sumă de ROL, rezultând impozit pe profit suplimentar de ROL. În anul 2004, societatea avea obligația înregistrării de venituri din imobilizări în sumă de ROL, la care se adaugă suma de ROL, înregistrată dublu în contul 611 – cheltuieli cu reparațiile prin nota contabilă 9/31.08.2004 și suma de lei, care a fost de asemenea a fost înregistrată dublu în contul 611 în luna decembrie 2004. Rezultă astfel impozit pe profit stabilit suplimentar în sumă de ROL. Pentru anul 2005, societatea avea obligația să înregistreze în contul 722 venituri din producția de imobilizări suma de RON, la care impozitul pe profit aferent este de RON. De asemenea, pentru anul 2006, SC SRL avea obligația înregistrării în contul 722 a sumei de RON, la care impozitul pe profit aferent este în sumă de RON.

În perioada 2003 – 2005, operatorul economic a achiziționat o serie de bunuri care nu au legătură cu activitatea economică a firmei și care nu servesc operațiunilor sale taxabile în valoare totală de lei din care TVA de lei. Având în vedere că aceste bunuri nu sunt destinate operațiunilor sale taxabile, nu se acordă drept de deducere pentru TVA în sumă de lei, rezultând TVA suplimentară de lei.

În luna octombrie 2006, SC SRL a achiziționat cu factura fiscală nr. de la SC ALTEL SRL Slatina lingou aluminiu secundar nealiat în valoare totală de lei, din care TVA de lei, pe care este în mod corect mențiunea taxare inversă. Din verificarea efectuată a rezultat că SC SRL nu a efectuat operațiunea de taxare inversă, ci doar a dedus taxa pe valoarea adăugată înscrisă în factura fiscală, fără a colecta. Prin această operațiune s-a diminuat taxa pe valoarea adăugată colectată și implicit TVA de plată la bugetul de stat aferentă lunii octombrie 2006. Rezultă astfel, TVA suplimentară de lei.

Așa cum s-a precizat la punctul 1 – impozit pe profit, SC SRL nu a înregistrat în evidența contabilă veniturile realizate din vânzarea autoturismului marca lăsat gaj de domnul, reprezentantul SC SRL Brașov în sumă de 35.000 lei. Prin vânzarea autoturismului lăsat gaj, SC SINPROD SRL avea obligația înregistrării de venituri impozabile de lei, la care TVA aferentă este în sumă de lei. Astfel, rezultă TVA suplimentară de lei.

Neplata la termenele legale a impozitului pe profit și TVA stabilite suplimentar.

Temeiul de drept în baza căruia au fost calculate obligațiile bugetare susmenționate, este următorul:

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 11(1²); art. 21, alin. (4), lit. r); art. 19, alin(1); art. 17, alin.(1); art. 21, alin.(1); art. 145, alin. (3), lit. a); art. 160¹, alin. (1); 160¹, alin. (3); art. 126, alin.(1) lit. a)și art. 128, alin.(1).

Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, art. 9 alin. (1) și art. 7, alin.(1).

Legea contabilității nr. 82/1991, art. 6, alin.(1).

Legea nr. 345/2002 privind TVA, art. 22, alin.(4), lit. a) și art. 24, alin. (1), lit. a).

OG nr. 61/2002, art. 13 alin.(1) și art. 14, alin. (1).

OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art. 116, alin.(2), lit. a); art. 120, alin.(1) și art. 120.

Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. a fost întocmită de către organele fiscale din cadrul D.G.F.P Vâlcea – Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii și a avut drept obiectiv calculul majorărilor de întârziere aferente impozitului pe profit și TVA – ului de plată pentru perioada 15.07.2008 – 05.08.2008.

Cu acest prilej, organele fiscale au stabilit în sarcina contestatorului suma de lei, reprezentând:

- majorări de întârziere impozit pe profit lei;
- majorări de întârziere TVA lei.

III. Din analiza actelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei în raport cu prevederile legale în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Societatea comercială cu răspundere limitată SRL cu sediul în mun. Slatina, județul Olt este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Olt sub nr. și posedă codul unic de înregistrare RO.

Suma care face obiectul cauzei este de lei, reprezentând:

- impozit pe profit lei;
- accesorii impozit pe profit lei;
- TVA lei;
- accesorii TVA lei;
- majorări de întârziere impozit pe profit lei;
- majorări de întârziere TVA lei.

Raportul de inspecție fiscală nr. în baza căruia a fost emisă decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. a avut ca obiectiv verificarea modului de calculare, înregistrare și declarare a impozitelor, taxelor și contribuțiilor datorate bugetului general consolidat.

Inspecția fiscală generală s-a efectuat în perioadele 12.09.2007 – 18.10.2007 și 23.06.2008 – 11.07.2008.

Pentru verificarea realității și legalității unor operațiuni economice derulate între SC SRL și diverși operatori economici din țară, au fost solicitate controale încrucișate, fiind întocmit referatul nr., prin care, potrivit prevederilor art. 2, literele a) și e) din Ordinul Președintelui ANAF nr.708/2006, inspecția fiscală a fost suspendată.

Urmare verificării efectuate, au fost stabilite în sarcina SC SRL următoarele obligații bugetare:

- impozit pe profit lei;
- majorări de întârziere lei;
- TVA lei;
- majorări de întârziere lei.

Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. 35468/08.08.2008 a fost întocmită de către organele fiscale din cadrul D.G.F.P Vâlcea – Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii și a avut drept obiectiv calculul majorărilor de întârziere aferente impozitului pe profit și TVA – ului de plată pentru perioada 15.07.2008 – 05.08.2008.

Cu acest prilej, organele fiscale au stabilit în sarcina contestatorului suma de lei, reprezentând:

- majorări de întârziere impozit pe profit lei;
- majorări de întârziere TVA lei.

Referitor la modul de desfășurare a inspecției fiscale.

Prin referatul nr., inspecția fiscală desfășurată la SC SRL a fost suspendată pentru verificarea realității unor aprovizionări cu materii prime, respectiv deșeuri aluminiu, pentru acei furnizori și clienți cu o pondere mare în aprovizionările, respectiv livrările contribuabilului și nu pentru toți clienții și furnizorii. Astfel, cu adresa nr. s-au solicitat DGFP Ilfov controale încrucișate pentru un număr de 13 agenți economici, la care s-a revenit cu adresa nr. și nr.. În răspunsul primit, DGFP Ilfov a menționat că 3 dintre acești agenți economici, respectiv SC SRL Vidra, SC SRL Vidra și SC SRL Vidra, au fost declarate inactive prin Ordinul Președintelui ANAF nr. 832/2006, publicat

în Monitorul Oficial al României nr. 850/17.10.2007, iar pentru alți 3 operatori economici, respectiv SC SRL Vidra, SC SRL Sintești și SC SRL Vidra, s-au întocmit plâgeri penale pentru refuzul nejustificat de a prezenta documentele contabile în vederea efectuării verificării.

SC SRL Vidra, jud. Ilfov a emis către SC SRL un număr de 252 facturi fiscale de valori mari (peste 20.000 lei), facturi emise aproape zilnic, în ordine cronologică a numerelor, din mai multe carnetele de facturi ().

Totodată, cu adresa nr., s-a transmis DGFP Olt solicitarea de control încrucișat pentru un număr de 12 agenți economici, adresă la care s-a revenit cu adresa nr.. În adresa de răspuns nr., DGFP Olt a menționat că 3 contribuabili, respectiv SC SRL, SC SRL și SC SRL au fost dizolvate și radiate din registrul ORC Olt în datele de și respectiv, iar alți 3 operatori economici (SC SRL, SC SRL și SC SRL) nu au fost identificați la sediul social, nu au depus declarații fiscale la organul fiscal teritorial și nu desfășoară activitate la sediul social.

Suspendarea inspecției fiscale a fost făcută cu respectarea prevederilor art. 2, lit. a) și lit. e), art. 3, art. 4 și art. 5 din Ordinul Președintelui ANAF nr. 708/2006, iar reluarea acesteia a fost comunicată societății, fiind respectate prevederile art. 6 din același act normativ.

La stabilirea obligațiilor de plată, organul fiscal a luat în calcul răspunsurile primite de la alte unități fiscale teritoriale până la acea dată, rezervându-și dreptul legal, prevăzut de art. 105, alin.(3) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, de a reveni asupra constatărilor fiscale și de a reverifica o anumită perioadă fiscală, dacă de la data încheierii inspecției fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali până la data efectuării verificărilor.

Referitor la rezultatele inspecției fiscale.

Majorări de întârziere.

Prin raportul de inspecție fiscală nr. și decizia de impunere nr., organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei majorări de întârziere în conformitate cu prevederile art. 111, alin.(1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede că „creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează”, precum și cu conținutul articolului 120, alin.(2) din același act normativ, potrivit căruia „pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.”

Invocarea prevederilor art. 111, alin.(2) este eronată deoarece acest text de lege reglementează termenele de plată pentru diferențele de obligații fiscale suplimentare și pentru obligațiile fiscale accesorii, termene stabilite în funcție de data comunicării actului administrativ către contribuabil.

Impozit pe profit și TVA.

- Conform raportului de inspecție fiscală nr. și deciziei de impunere nr., în perioada 18.10.2006 – 26.01.2007, operatorul economic verificat a achiziționat materii prime, respectiv lingouri aluminiu secundar nealiat de la SC SRL Vidra, jud. Ilfov, având CIF, înmatriculată la ORC Ilfov sub nr. în baza unui număr de 17 facturi fiscale. În Monitorul Oficial nr. 850/17.10.2006 prin Ordin al Președintelui ANAF, SC SRL Vidra a fost declarată societate inactivă. Prin urmare, cheltuielile cu materiile prime înregistrate în evidența contabilă a SC SRL în baza facturilor fiscale emise de SC SRL după data de 17.10.2006 (data publicării în Monitorul Oficial a Ordinului Președintelui ANAF prin care a fost reactualizată lista contribuabililor inactivi) nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil. Pentru perioada 18.10.2006 -31.12.2006 valoarea totală a acestor facturi fiscale este de lei, din care TVA lei, cheltuielile nedeductibile fiind astfel în sumă de lei, de unde rezultă un impozit pe profit suplimentar de lei, aferent trim. IV 2006, scadent la data de 15.02.2007 (data depunerii declarației de impozit pe profit pentru anul 2006).

Temeiul de drept în baza căruia a fost stabilită diferența de impozit pe profit de lei a fost art. 11 și art. 21, alin.(4), lit. r) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Articolul 11, alin. (1), alin. (1[^]1), alin. (1[^]2) și art. 21, alin.(1), alin.(4), lit. r) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, au următorul conținut:

ART. 11

Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(1¹) Autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(1²) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin. Lista contribuabililor declarați inactivi va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi adusă la cunoștință publică, în conformitate cu cerințele prevăzute prin ordin.

ART. 21

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

r) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Ordinul ANAF nr. 575 din 21 iulie 2006 privind stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi are la articolul 3 și articolul 4, alin.(1) următorul conținut:

“ART. 3

(1) De la data declarării ca inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi, facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special.

(2) Documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu încălcarea interdicției prevăzute la alin. (1) nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal.

ART. 4

(1) Pe perioada stării de inactivitate toate procedurile de avizare, autorizare, certificare, licențiere sau alte proceduri similare, cât și orice operațiune și procedură vamală cu privire la contribuabilul inactiv și la activitățile acestuia, precum și oricare dintre avizele, autorizațiile, licențele, acordurile și orice alte acte în baza cărora contribuabilii inactivi sunt autorizați să funcționeze sau să desfășoare diverse activități economice se suspendă de drept.”

Ordinul ANAF nr. 832 din 11 octombrie 2006 pentru aprobarea Listei contribuabililor inactivi și a Listei contribuabililor reactivați, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 850/17.10.2006, precizează la articolul 1:

“ART. 1

Se aprobă Lista contribuabililor inactivi, prevăzută în anexa nr. 1*) care face parte integrantă din prezentul ordin.”

Anexa nr. 1 aprobată prin art. 1 din OPANAF nr. 832/2006 cuprinde lista contribuabililor declarați INACTIVI începând cu data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, în care la poziția 314 este înscrisă SC SRL Vidra.

Conform celor prezentate, se constată că data la care SC SRL Vidra a fost declarată inactivă este data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a OPANAF nr. 832/2006, respectiv 17.10.2006. Tot începând cu această dată (17.10.2006), oricare dintre avizele, autorizațiile, licențele, acordurile și orice alte acte în baza cărora SC SRL Vidra a fost autorizat să funcționeze sau să desfășoare diverse activități economice se suspendă de drept, așa cum prevede art. 4, alin.(1) din Ordinul ANAF nr. 575 din 21 iulie 2006, iar potrivit art. 3 din același act normative de la data declarării ca inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi, facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special, iar documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu încălcarea interdicției prevăzute la alin. (1) nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal

În același timp, la stabilirea unui impozit sau unei taxe, autoritățile fiscale nu iau în considerare tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui ANAF, așa cum prevede art. 11, alin. (1²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, iar cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nu sunt deductibile la calculul impozitului pe profit.

Se constată că organele de inspecție fiscală au stabilit corect și legal impozitul pe profit suplimentar de 114.008 lei, aferent trim. IV 2006, scadent la data de 15.02.2007 (data depunerii declarației de impozit pe profit pentru anul 2006), aferent tranzacțiilor efectuate în perioada 17.10.2006-31.12.2006 cu SC ISTRI DANI SRL Vidra, agent economic declarat inactiv prin OPANAF nr. 832/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 din 17.10.2006, iar accesoriile în sumă de 58.828 lei au fost calculate în strictă concordanță cu prevederile art. 111 alin.(1) și art. 120 alin.(2). din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Pentru aceste considerente, contestația petentei urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma de lei, reprezentând:

- impozit pe profit lei;
- accesorii lei.

• În luna ianuarie 2004, potrivit notei contabile 6/31.01.2004, petenta a înregistrat venituri din vânzarea produselor finite în sumă de ROL, dar la închiderea conturilor de venituri în aceeași lună prin nota contabilă 11/31.01.2004, în contul 701 – venituri din vânzarea produselor finite a fost înscrisă suma de ROL, în minus cu suma de ROL.

Deși prin nota contabilă 6/31.01.2004, contribuabilul a înregistrat venituri din vânzarea produselor finite în sumă de ROL, în bilanța de verificare întocmită la 31.01.2004 a fost înscrisă suma de ROL în creditul contului 701.

În acest mod, profitul impozabil a fost diminuat cu suma de ROL, iar impozitul pe profit datorat bugetului de stat a fost micșorat cu ROL, fiind încălcate prevederile art. 19 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Dealtfel, în răspunsul formulat în nota explicativă la întrebarea nr. 2, administratorul societății, d-na Stancu Ioana a precizat că: “aceasta a fost înregistrare greșită în evidența contabilă, despre care nu a avut cunoștință”.

Accesoriile în sumă de ROL au fost calculate în strictă concordanță cu prevederile art. 116, art. 120 și 121 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Astfel, contestația formulată de SC SRL urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma de 59.695 RON, reprezentând:

- impozit pe profit RON;
- accesorii RON.

• Potrivit raportului de inspecție fiscală nr. și deciziei de impunere nr., în perioada 2003-2006, SC SRL a efectuat lucrări de investiții la imobilele aflate în patrimoniul societății sau la imobilele închiriate. Lucrările de investiții au fost efectuate în regie proprie, operatorul economic înregistrând contravaloarea materialelor de construcție în contul 611 – cheltuieli cu reparațiile. Din verificarea efectuată s-a constatat că operatorul economic nu deține situații de lucrări sau devize din care să rezulte locația unde au fost efectuate, cum s-au efectuat aceste investiții, fără a fi întocmite bonuri de consum sau situații centralizatoare cu necesarul de materiale. Având în vedere că aceste investiții au fost efectuate în regie proprie, concomitent cu înregistrarea acestora în conturile de cheltuieli, societatea trebuia să înregistreze și venituri din producția de imobilizări corporale, fără a fi influențat profitul impozabil al societății. Astfel, în anul 2003, societatea avea obligația înregistrării de venituri din producția de imobilizări în sumă de ROL, rezultând impozit pe profit suplimentar de ROL. În anul 2004, societatea avea obligația înregistrării de venituri din imobilizări în sumă de ROL, la care se adaugă suma de ROL, înregistrată dublu în contul 611 – cheltuieli cu reparațiile prin nota contabilă 9/31.08.2004 și suma de lei, care a fost de asemenea a fost înregistrată dublu în contul 611 în luna decembrie 2004. Rezultă astfel impozit pe profit stabilit suplimentar în sumă de ROL. Pentru anul 2005, societatea avea obligația să înregistreze în contul 722 venituri din producția de imobilizări suma de RON, la care impozitul pe profit aferent este de 21.424RON. De asemenea, pentru anul 2006, SC SRL avea obligația înregistrării în contul 722 a sumei de RON, la care impozitul pe profit aferent este în sumă de RON.

Temeiul de drept în baza căruia a fost stabilită diferența de impozit pe profit de 47.362 lei a fost art. 7, alin.(1) din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit și art. 19, alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Articolul 7 din legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, stipulează:

“ART. 7

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.”

Articolul 19 și articolul 24 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precizează:

“ART. 19

Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

ART. 24

Amortizarea fiscală

(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

(2)...

(3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

a) investițiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de închiriere, concesiune, locație de gestiune sau altele asemenea;

....

(11) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune;

b) ...

c) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune de cel care a efectuat investiția, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz;

...”

Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, prevede la art. 11 următoarele:

“ART. 11

Amortizarea mijloacelor fixe se calculează începând cu luna următoare punerii în funcțiune, până la recuperarea integrală a valorii de intrare, conform duratelor normale de funcționare.

Amortizarea mijloacelor fixe concesionate, închiriate sau date în locație de gestiune se calculează de către agentul economic care le are în proprietate.

Amortizarea investițiilor efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune se recuperează de agentul economic care a efectuat investiția, pe perioada contractului.”

Punctul 4.33 din OMFP nr. 306 din 26 februarie 2002

pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificată, armonizate cu directivele europene*), prevede:

“4.33. - Costul reparațiilor efectuate la imobilizările corporale, în scopul asigurării utilizării continue a acestora, trebuie recunoscut ca o cheltuială în perioada în care este efectuată. În situația unei modernizări care conduce la obținerea de beneficii economice suplimentare, aceasta se recunoaște ca o componentă a activului.”

Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, are la punctele 93 și 94 alin.(1) următorul conținut:

“Cheltuieli ulterioare

93. - (1) Cheltuielile ulterioare aferente unei imobilizări corporale trebuie recunoscute, de regulă, drept cheltuieli în perioada în care au fost efectuate.

(2) Cheltuielile efectuate în legătură cu imobilizările corporale utilizate în baza unui contract de închiriere, locație de gestiune sau alte contracte similare se evidențiază în contabilitatea entității care le-a efectuat, la imobilizări corporale sau drept cheltuieli în perioada în care au fost efectuate, în funcție de beneficiile economice aferente, similar cheltuielilor efectuate în legătură cu imobilizările corporale proprii.

94. - (1) Costul reparațiilor efectuate la imobilizările corporale, în scopul asigurării utilizării continue a acestora, trebuie recunoscut ca o cheltuială în perioada în care este efectuată.”

Contractul de cedare a folosinței bunurilor încheiat în data de 24.01.2004 între d-na, în calitate de proprietar al imobilului situat în Drăgășani, , jud. Vâlcea și SC SRL, înregistrat la AFP Drăgășani sub nr., conține clauza potrivit căreia cheltuielile pentru întreținerea imobilului revin chirieșului, respective SC SRL.

Organele de inspecție fiscală nu fac nicio referire la clauza conținută de contractul menționat mai sus și dacă a fost avută în vedere la încadrarea drept investiții a cheltuielilor cu materiale de construcții contabilizate în contul 611.

În concordanță cu articolul 7 din legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit și articolul 19 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, profitul impozabil se determină ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Potrivit punctul 4.33 din OMFP nr. 306 din 26 februarie 2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene*) și punctele 93 și 94(1) din Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, costul reparațiilor efectuate la imobilizările corporale, în scopul asigurării utilizării continue a acestora, trebuie recunoscut ca o cheltuială în perioada în care este efectuată, iar în funcție de beneficiile economice aferente obținute, cheltuielile efectuate în legătură cu imobilizările corporale utilizate în baza unui contract de închiriere, locație de gestiune sau alte contracte similare se evidențiază în contabilitatea entității care le-a efectuat, la imobilizări corporale sau drept cheltuieli în perioada în care au fost efectuate, similar cheltuielilor efectuate în legătură cu imobilizările corporale proprii.

În raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere contestată nu se menționează dacă la încadrarea drept investiții a cheltuielilor efectuate în legătură cu imobilizările corporale proprii și închiriate, înregistrate în perioada 2003-2006 în contul 611-cheltuieli cu reparațiile, a fost făcută a analiză amănunțită în funcție de beneficiile economice obținute, așa cum prevede punctul 4.33 din OMFP nr. 306 din 26 februarie 2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene*) și punctul 93 alin.(2) din Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene. Nu se precizează motivele și cauzele care au format convingerea organelor de inspecție fiscală că sumele înscrise în contul contul 611-cheltuieli cu reparațiile reprezintă investiții și nu cheltuieli de întreținere și reparații efectuate de contribuabil la imobilizările corporale proprii și închiriate în vederea asigurării utilizării continue a acestora, care să fie deductibile la calculul impozitului pe profit, conform cu articolul 7 din legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit și articolul 19 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, și nu se menționează dacă sumele în cauză au condus la obținerea de beneficii economice suplimentare, care să determine încadrarea lor drept imobilizări corporale.

Conform articolului 24, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării, iar investițiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de închiriere, concesiune, locație de gestiune sau altele asemenea, sunt considerate mijloace fixe amortizabile – alin.(3), în timp ce amortizarea fiscală pentru cheltuielile cu investițiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune se calculează de cel care a efectuat investiția, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz.

Amortizarea investițiilor efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune se recuperează de agentul economic care a efectuat investiția, pe perioada contractului, potrivit articolului 11 din Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată.

În accepțiunea organelor de inspecție fiscală, costul materialelor de construcții înregistrate în perioada 2003-2006 în contul 611 reprezintă investiții efectuate de SC SRL la mijloacele fixe proprii, închiriate sau concesionate, dar nu se face nicio specificație referitoare la influențarea profitului impozabil aferent perioadei 2003-2006 și implicit a impozitului pe profit datorat de societatea petentă, cu valoarea amortizării acestor investiții, așa cum prevăd textele de lege citate și menționate anterior.

Pentru considerentele prezentate, capitolul III – constatări fiscale -, punctul 1. Impozit pe profit, lit.E din Raportul de inspecție fiscală nr. și punctul 2.1.1 - Obligatii suplimentare de plată – Impozit pe profit datorat de persoane juridice române din Decizia de impunere nr., urmează a fi desființate în condițiile art. 216(3) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pentru suma de lei, reprezentând:

- impozit pe profit lei;
- accesorii lei.

În aceste condiții, urmează a fi întocmit un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare pentru capătul de cerere de lei, cu componența menționată mai sus.

- Prin adresa nr., Inspectoratul de Poliție al jud. Vâlcea a solicitat efectuarea unui control la SC SRL ca urmare a identificării unor facturi fiscale emise de către SC SA Brașov către SC SRL, facturi fiscale care nu au fost înregistrate în evidența contabilă a societății. În urma controlului efectuat s-a constatat că SC SRL a înregistrat în evidența contabilă o singură factură din cele 4 emise de SC SA și anume factura nr. în valoare totală de lei, din care TVA lei. În urma verificării efectuate și urmare a explicațiilor date de reprezentantul SC SRL, organele de inspecție fiscală au reținut că celelalte 3 facturi fiscale nu-i aparțineau, iar pentru achitarea contravalorii facturii fiscale înregistrate de către societate s-a emis către SC SA o filă CEC în valoare de lei. Marfa înscrisă în factura fiscală nr. nu a ajuns la SC D SRL, aceasta fiind vândută de către delegatul societății, d-nul. Pentru recuperarea filei de CEC achitate SC SA, delegatul a lăsat gaj SC SRL un autoturism, pe care d-nul a recunoscut că l-a vândut pentru recuperarea banilor pierduți, dar fără a evidenția această operațiune în evidența contabilă.

Astfel, organele de inspecție fiscală au apreciat că petenta a realizat venituri impozabile neînregistrate în sumă de lei, la care au determinat un profit impozabil în sumă lei, aferent trim. II 2006, scadent la 25.07.2006 și TVA aferentă în sumă de lei.

În vederea soluționării adresei nr. a Inspectoratului de Poliție al jud. Vâlcea prin care se menționează că între SC SRL, în calitate de cumpărător, și SC SA Brașov, în calitate de furnizor, au avut loc în cursul anului 2006 și alte tranzacții comerciale, în valoare de RON, organele de inspecție fiscală s-au deplasat la data de 17.07.2007 la SC SRL și la Poliția mun. Drăgășani în vederea studierii materialului probator.

Cu acest prilej a fost întocmit procesul verbal din înregistrat la DGFP Vâlcea sub nr., în care se precizează:

„Întrucât persoana care se ocupă de acest dosar aflat pe rol se află în concediu de odihnă, nu s-a putut studia dosarul respectiv și în consecință nu se poate soluționa adresa cu numărul de mai sus, nu se poate stabili prejudiciul adus bugetului general consolidat, deoarece în evidența contabilă a SC SRL Drăgășani nu se regăsesc înregistrate facturile fiscale emise de SC SA, la care se face referire în adresa Inspectoratului Județean de Poliție.

Pe măsură ce ne vor fi puse la dispoziție datele existente la dosarul aflat pe rol referitoare la SC SRL Drăgășani, vom formula răspunsul solicitat Inspectoratului Județean de Poliție.

Potrivit aspectelor prezentate, se reține că la Inspectoratul de Poliție al jud. Vâlcea se află în lucru dosarul penal nr. privind tranzacțiile comerciale dintre SC SRL și SC SA Brașov. Din conținutul raportului de inspecție fiscală contestat nu rezultă dacă cercetarea penală a fost finalizată sau nu, iar dacă a fost finalizată, care a fost soluția dată și dacă aceasta este definitivă și irevocabilă.

Prin raportul de inspecție fiscală contestat nu s-a făcut o analiză detaliată a tranzacțiilor comerciale derulate de petentă cu SC SA Brașov, a modului de decontare a celor 4 facturi fiscale în cauză și a modului de valorificare a autoturismului lăsat gaj pentru fila CEC în valoare de lei

În aceste condiții, Capitolul III Constatări fiscale, punctul 1 Impozit pe profit, lit. C, punctul 3 Taxa pe valoarea adăugată, lit. E din Raportul de inspecție fiscală nr.57984/15.07.2008 și punctului 2.1.1 - Obligatii suplimentare de plată – Impozit pe profit datorat de persoane juridice române împreună cu punctul 2.1.1- Obligatii suplimentare de plată – Taxă pe valoarea adăugată -lunar din Decizia de impunere nr. 273/15.07.2008, urmează a fi desființate în condițiile art. 216(3) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pentru suma de 18.75 lei, reprezentând:

- impozit pe profit lei;
- accesorii impozit pe profit lei;
- TVA lei;
- accesorii TVA lei.

- În luna octombrie 2006, SC SRL a achiziționat cu factura fiscală nr. de la SC SRL Slatina lingou aluminiu secundar nealiat în valoare totală de lei, din care TVA de lei, pe care este în mod corect menționea taxare inversă. Din verificarea efectuată a rezultat că SC SRL nu a efectuat operațiunea de taxare inversă, ci doar a dedus taxa pe valoarea adăugată înscrisă în factura fiscală, fără a colecta. Prin această operațiune s-a diminuat taxa pe valoarea adăugată colectată și implicit TVA de plată la bugetul de stat aferentă lunii octombrie 2006. Rezultă astfel, TVA suplimentară de lei.

Articolul 160¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, are următorul conținut:

„ART. 160¹

Măsuri de simplificare

(1) Furnizorii și beneficiarii bunurilor prevăzute la alin. (2) au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol. Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

(2) Bunurile pentru care se aplică măsurile simplificate sunt:

a) deșeurile și resturile de metale feroase și neferoase, precum și materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;

b) terenurile de orice fel;

c) clădirile de orice fel sau părți de clădire. Este considerată clădire orice construcție legată nemijlocit de sol;

d) materialul lemnos. Prin normele metodologice de aplicare a Codului fiscal se vor nominaliza bunurile care se încadrează în categoria materialului lemnos.

e) *** Abrogată

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri prevăzute la alin. (2) furnizorii sunt obligați să înscrie mențiunea "taxare inversă". Furnizorii și beneficiarii evidențiază taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor livrări, respectiv achiziții, în jurnalele de vânzări și de cumpărări concomitent și o înscriu în decontul de taxă pe valoarea adăugată, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, fără a avea loc plăți efective între cele două unități în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată."

Punctul 65¹ din Normele Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, are următorul conținut:

"Norme metodologice:

65¹. - (1) Condiția obligatorie prevăzută la art. 160¹ alin. (1) din Codul fiscal, pentru aplicarea măsurilor de simplificare, respectiv a taxării inverse, este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie persoane înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată. Nu se aplică taxare inversă în cazul în care vânzătorul sau cumpărătorul nu este persoană înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, pentru aceste operațiuni aplicându-se regimul normal de taxă pe valoarea adăugată. Înregistrarea contabilă 4426 = 4427 atât la cumpărător, cât și la furnizor este denumită autolichidarea taxei pe valoarea adăugată. În cazul vânzătorului, deducerea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei colectate este similară cu încasarea acesteia, iar la cumpărător, colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei înscrise în factura de achiziții este echivalentă cu plata acesteia. Taxarea inversă se poate aplica la fiecare stadiu al circuitului economic, indiferent prin câte verigi se trece, dar se stopează atunci când nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 160¹ alin. (1) din Codul fiscal, respectiv când una dintre părți nu este înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată."

Potrivit art. 160¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și punctului 65¹ din Normele Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, SC SINPROD SRL trebuia să aplice măsurile de simplificare, respective de taxare inversă, pentru aprovizionarea de lingou aluminiu secundar nealiat în valoare totală de lei, din care TVA de lei, realizată cu factura fiscală nr. de la SC SRL Slatina, factură pe care este înscrisă în mod corect mențiunea taxare inversă, prin evidențierea TVA în jurnalele de vânzări și în jurnalele de cumpărări concomitent, înscrierea sumei în decontul de TVA atât ca TVA colectată, cât și TVA deductibilă și efectuarea înregistrării contabile 4426 = 4427, denumită autolichidarea taxei pe valoarea adăugată. Pentru petentă, colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei înscrise în factura de achiziții este echivalentă cu plata acesteia.

În aceste condiții, contestația contribuabilului având ca obiect TVA în sumă de lei și accesoriile aferente de lei, stabilite prin raportul de inspecție fiscală nr. și decizia de impunere nr., urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

• Contestația depusă împotriva măsurilor dispuse prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Vâlcea, având ca obiect suma de lei reprezentând accesorii impozit pe profit și TVA, a fost conexasă cu contestația formulată împotriva măsurilor dispuse prin raportul de inspecție fiscală nr. și decizia de impunere nr., întocmite de organele de inspecție fiscală din cadrul AIF Vâlcea în conformitate cu prevederile punctul 9.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX

din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin OPANAF 519/2005.

Majorările de întârziere în sumă totală de lei au fost calculate deoarece operatorul economic contestator nu a achitat impozitul pe profit și TVA stabilite suplimentar prin raportul de inspecție fiscală nr. și decizia de impunere nr..

Prin prezenta decizie, Capitolul III – Constatări fiscale -, punctul 1. Impozit pe profit, lit. C și lit.E, punctul 3 Taxa pe valoarea adăugată, lit. E din Raportul de inspecție fiscală nr. 57984/15.07.2008 și punctul 2.1.1 - Obligatii suplimentare de plată – Impozit pe profit datorat de persoane juridice române împreună cu punctul 2.1.1- Obligatii suplimentare de plată – Taxă pe valoarea adăugată -lunar din Decizia de impunere nr. 273/15.07.2008, urmează a fi desființate în condițiile art. 216(3) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pentru suma de 112.974 lei, reprezentând:

- impozit pe profit lei;
- accesorii impozit pe profit lei;
- TVA lei;
- accesorii TVA lei.

În aceste condiții, Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. 35468/08.08.2008 emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Vâlcea, urmează a fi desființate în condițiile art. 216(3) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pentru suma de lei reprezentând accesorii impozit pe profit și TVA.

Pentru considerentele arătate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 211 alin.(5), art.216 și art. 70 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

DECIDE:

Art.1 Desființarea Capitolului III – constatări fiscale -, punctul 1. Impozit pe profit, lit. C și lit.E, punctul 3 Taxa pe valoarea adăugată, lit. E din Raportul de inspecție fiscală nr. și punctul 2.1.1 - Obligatii suplimentare de plată – Impozit pe profit datorat de persoane juridice române împreună cu punctul 2.1.1- Obligatii suplimentare de plată – Taxă pe valoarea adăugată -lunar din Decizia de impunere nr., urmează a fi desființate în condițiile art. 216(3) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pentru suma de lei, reprezentând:

- impozit pe profit lei;
- accesorii impozit pe profit lei;
- TVA lei;
- accesorii TVA lei,

urmând a fi întocmit un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare pentru capătul de cerere de 112.974lei, cu componența menționată mai sus.

Art. 2 Desființarea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. 35468/08.08.2008 emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Vâlcea, urmează a fi desființate în condițiile art. 216(3) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pentru suma de lei reprezentând accesorii impozit pe profit și TVA.

Art.3 Respingerea contestației formulată de SC SRL Slatina ca neîntemeiată pentru suma de lei, reprezentând:

- impozit profit lei;
- accesorii lei;
- TVA lei;
- accesorii lei.

Art.4 Prezenta se comunică SC SRL cu sediul in Slatina, , jud. Olt și Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Olt.

Decizia poate fi atacată la Tribunalul Județean Olt potrivit art. 218(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

DIRECTOR EXECUTIV,

Vizat,
Șef serviciu juridic,

Sef birou soluționare contestații,